

"Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă.

Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: **Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!** Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: **Doamne, scapă-mă!** Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: **Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.**"
(Matei 14, 22-34)

Simt că ar fi bine nouă și sufletelor noastre să stăm cu mare atenție asupra acestui cuvânt din Evanghelia de astăzi: "**Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!**" (Vers. 27). Îndrăzniți!

Pe zi ce trece, obișnuința își pune o amprentă din ce în ce mai mare asupra noastră și astfel libertatea ne este anulată, sufletul îngrădit și inima oboșită să mai iubească; ca un laț pe care îl pui gâtului animalului și îi marginalizezi dorința de a se bucura. (Iertare de paradigmă). Îndrăzneala de a face ceva, de a cere, de a visa devine umbră, nu lumina în viețile noastre. Iar umbra este un fel de orbire...

"Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus..." , căci aveau încă nevoie de povățuire și nu îi lăsa singuri. **Iisus vine la ei, vine și la noi...** Avem pe de o parte pe Apostoli într-o corabie, iar pe cealaltă parte pe Iisus umblând pe marea în furtună. Și se naște gândul în inima mea: avem două căi, una ce se caracterizează prin siguranță -corabia- ce provine din obișnuință, dintr-o viață petrecută în certitudinea că fac bine ceea ce fac pentru că toată lumea o face așa; iar cealaltă de "nesiguranță" - poți umbla și tu pe mare, este de ajuns să ai credință- în care suntem îndemnați de către Hristos să pășim.

Prin însăși chemarea lui creștinul nu este un om obișnuit, ci un suflet revoluționar! Spune "nu!" obiceiurilor societății fără Dumnezeu, se revoltă împotriva oricărui lucru care nu este bineplăcut Domnului. Însă vă rog din suflet, nu faceți și din aceasta o obișnuință! Căci astfel, mersul la Biserică va fi ca și mersul la serviciu. Și astfel, **odată pătrunsă obișnuința și în viața duhovnicească nu vom mai putea lăsa sufletul să se exprime liber în rugăciune, nu îl mai lăsăm pe Hristos să fie cârmuitorul vieții noastre.** Și iată că pentru încă o dată marea acestui om, acestui suflet, ni se dezvăluie în toată splendoarea ei: Petru îndrăznește să meargă pe apă spre a ajunge la Hristos! Petru îndrăznește să se lepede de obișnuință, de siguranța oferită de corabie; se lasă purtat pe ape răspunzând acestei chemări: "**Îndrăzniți!**".

ÎNDRĂZNIȚI!... Să vă încredințați mintea în chemarea și iubirea lui Hristos. Să gândiți mai mereu că mintea este în slujba simțurilor, nu simțurile în slujba minții! Să învățăm mintea să "descifreze" mesaje și îndemnurile Domnului în viața noastră. Să folosim această "unealtă" în folosul sufletului prin căutarea unei căi de a ne dezobișnui de firea noastră. Să căutăm modalități prin care să fim aproape de El. Să căutăm căi prin care să ajungem să ne țină de mână, oricât de neobișnuite ar fi pentru noi!

ÎNDRĂZNIȚI!... Să vă lăsați inima să iubească. Să nu lăsăm frică să ne paralizeze mișcările ei, ci să avem credință că prin iubire ne vom mântui. Să lăsăm libertatea ce caracterizează iubirea să ne conducă spre asemănarea cu El. Să uniți inima cu mintea prin a simți ceea ce mintea gândește atunci când prezența lui Hristos este percepută de credința noastră. Să lăsăm acest dumnezeiesc sentiment al iubirii să pătrundă în adâncul sufletului că lumină într-o cameră întunecată.

ÎNDRĂZNIȚI!... Să vă încredințați sufletul în mâinile Lui Hristos. Oricât de furtunoasă v-ar fi viața, nu vă îndoiiți nici o clipă că El vă va întinde o mână de ajutor. Lăsați sufletul să privească și să întindă mâinile sale către Creatorul său, căci întâlnirea cu El este o vibrație ce dărmă obișnuința, sau mai bine spus, ne renaște în Duh!

Știu că este nevoie de mare curaj pentru aceasta... Dar cred și mărturisesc că "**de vom avea credință cât un grăunte de muștar**" tot muntele acesta al obiceiurilor poate fi dărâmat și aruncat în mare!

Atunci când ție ți-e frică, Domnul îți dă curaj; atunci când tu îți pierzi credința, El ți se arată; atunci când tu întinzi mâna cerându-I ajutorul, El nu te dezamăgește! ci te învață să stai în picioare când alții se pierd, se îneacă... "**Doamne, scapă-mă!**"

Arhim. Siluan Vișan - www.crestinortodox.ro

Pentru că strălucirea Schimbării la Față este numai lumină, numai iubire divină și numai bună mireasmă, de aceea în Liturghie ne împărtășim de bună mireasmă duhovnicească "a Duhului Sfânt" a Taborului. Aceasta ți-e dat ție de aici, din viața de acum. Și aceasta te scoate din frica morții. Pentru că, vedeți, când ei – Apostolii - se temeau de cele ce le vestea Iisus cu privire la ce avea să I se întâmple în Ierusalim, El le dă această arvună a Învierii: Tranfigurarea!"

Pr. Constantin Galeriu – www.crestinortodox.ro

“Slujirea Patriarhului Teoctist avea ceva aparte. Era împlinită cu frică de Dumnezeu, cu răbdare, cu toată inima, chiar cu eleganță sacerdotală. Simțea aceasta și observai ușor că cel care oficiază este un ierarh liturg, care iubește Sfânta Liturghie. Seara, înainte de a se retrage la odihnă, patriarhul ce trecuse în tinerețe prin rânduieii mănăstirești avea grijă să întocmească un pomelnic cu rudeniile sale duhovnicești și după trup, pomelnic pe care îl citea la Dumnezeiasca Liturghie sau îl așeza în piciorul Sfintei Mese, la târnosirea unui nou Altar. Așa a făcut și în toamna anului 1991, la Mănăstirea Vorona, patriarhul fiind deopotrivă fiu al acelei chinovii, ca și al pământului botoșănean.

Pe lângă părinți și rudele apropiate, Preafericirea Sa a trecut câțiva ierarhi și clerici care i-au fost aproape, l-au prețuit și ajutat în urcușul său către împlinirea ca slujitor al Bisericii. Aceasta era forma deplină de recunoștință și de exprimare a iubirii pe care o avea pentru locul obârșiei sale, pentru Moldova, pentru toți și pentru toate... “ <http://basilica.ro>

5 august –Sf.Ioan Iacob (+1960)

La ușa milostivirii

(Rugăciune către Maica Domnului)

Preasfântă Maică si Fecioară,
Nădejdea sufletului meu,
Tu ești a mea mijlocitoare
La Milostivul Dumnezeu.

De n-ar avea în ceruri lumea
Rudenie de pe pământ,
Atunci ar fi pustie viața,
Asemenea unui mormânt!

De nu erai Tu primăvara
A veacului întelenit,
Ar fi rămas de-a pururi iarna
Și soarele n-ar fi zâmbit.

De n-ai fi revărsat Tu zorii
Peste pământul adormit,
Atuncea umbra cea de moarte
Ar fi rămas fără sfârșit.

Iar astăzi, Preacurată Maică,
Când toți ne-am abătut la rău,
De nu Te vei ruga fierbinte
Ne părăsește Fiul Tău!

Trimite semn de pocăință
Poporului nedumerit
Și adu iarăși la credință
Pe sufletul cel rătăcit!

Dezleagă, Preacurată Maică,
Cătușele celor robiți
Și dăruiește-le răbdare
Creștinilor năpăstuiți!

De ce postim ?

Postim pentru ca să ne desăvârșim. Prin post nu imităm pe Mântuitorul Iisus Hristos, ci-L urmăm. Un om care vrea să fie veșnic fericit postește. **Cel care se sperie atunci când vine postul înseamnă că e speriat de veșnicie.** Nu trebuie să forțăm pe ceilalți să postească, ci să ne forțăm pe noi să postim. Noi, dacă nu postim, suntem neascultători, deci ne iubitori de Dumnezeu. Fără post și rugăciune nu poți să scoți din tine dracii. Nu din alții, ci din tine. Să scoți toate apucăturile, închipuirile, toată imaginația păcătoasă. Îmi cultiv simțurile. **Fuga de post este fuga de veșnicie.** Un om care vrea să fie veșnic fericit postește. **Postim ca să ieșim din timpul acesta.** Și timpul pentru noi este foarte scurt, de aceea Sfinții Părinți se rugau ca să trăiască cât mai mult, ca să postească și să se roage. (Pr.Tănăsache Costea)

6 august - Schimbarea la Față - „Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, suind ucenicii în Muntele Taborului, Te-ai schimbat la Față înaintea lor. Cu razele puterii i-ai luminat pe dânșii, dintr-o parte cu iubirea de oameni, iar din alta cu puterea, voind să le arăți strălucirea Învierii...” (Vecernia Marea)

Dintre toate lucrurile pe care ni le prezintă Evanghelia, cea mai emoționantă icoană este **reacția atât de caldă și, de aceea, atât de umană a Sf.Apostol Petru.** Acel „Doamne, bine ne este nouă... Haidem să facem trei colibe...” este plin de iubire și lepădare de sine. Atins de vederea plină de slavă, **Petru nu mai vrea nimic pentru el.** Căci colibele sunt pentru Mântuitorul, pentru Moise și pentru Ilie. Nimic pentru sine. În fața **icoanei desăvârșitei descoperiri, a luminii celei necreate** (cum ne va învăța Sf.Grigorie Palama), **nimic din ceea ce este creat nu mai poate să aibă valoare.** Reacția lui Petru, Apostol, dar și pescar, om simplu, cu nevoia unui acoperământ peste tot ce trebuie protejat ca valoare, consemnează ceea ce noi, astăzi, folosim ca argument al construcției Bisericii sau al pictării icoanei. Este modul în care Sf.Petru ne îndeamnă **să ne facem palmele căuș, ca Hristos să locuiască, dimpreună cu toată slava Sa, în mijlocul nostru.** Poate că nici o altă definiție a icoanei nu este mai plină de sevă duhovnicească decât aceasta **colibă** făcută de mână de ucenic, de dragul Dumnezeului Celui viu.
Pr.Conf.Constantin Necula - www.agnos.ro

Pentru ca ceva să fie important este nevoie ca cineva să considere important acel lucru.

Cum arată un lucru important? Nicicum. Pentru cineva e important că plouă, pentru altcineva – că nu plouă. Pentru cineva e important că se căsătorește, pentru altcineva – că se desparte. Dar ce este cu adevărat important și ce face ca ceva să fie important? **Cred că ceea ce face ca un lucru să fie important este bucuria.** Dacă ceva îți aduce bucurie – este important. Când sufletul este apăsător sau amărât, nimic nu i se mai pare important. Dar **bucuria poate atribui importanță și lucrurilor celor mai mărunte.** Am văzut oameni care se bucură de bomboane, de o pereche de pantaloni, de o călătorie, de o bătaie în ușă. Pentru că, într-adevăr, ce poate fi mai important decât o bătaie în ușă, decât o pereche de pantaloni sau decât niște bomboane? Poate doar un cuțitaș, un pix, o portocală, un zîmbet, o pasăre care se izbește în geam... **Păziți-vă bucuria** – e ceea ce face viața importantă. (Ierom.Savatie Baștovoi, *Despre lucrurile importante și neimportante*) - <http://rucodelie.ro>

Programul săptămânii 2 august - 9 august 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	2 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii) – Pr.Ticu
Duminică	2 august	17 - 18 - Film religios / Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	3 august	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	4 august	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	5 august	9 - 10 - Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Miercuri	5 august	17 - 19 - Vecernia Schimbării la față și Litia
Joi	6 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Schimbarea la față) – Pr.Ticu
Vineri	7 august	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	7 august	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	8 august	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	8 august	17 - 18 - Vecernia Duminicii a X-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	9 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea lunaticului) – Pr.Dragoș
Duminică	9 august	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș